

6-án, az egyház megszervezésekor került bevezetésre, valamint 1836 márciusában, amikor az Első Elnökséget és a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjait prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatták (lásd *History of the Church*, 1:74–77; 2:417).

8. A Mormon könyve figyelmeztet a veszélyre, ha figyelmen kívül hagyjuk a prófétai tanításokat. Azt olvashatjuk lapjain, hogy „a nagy és tágas épület a világ gögje volt; és összedőlt, és annak bukása rendkívül nagy volt. És az Úr angyala... szólt hozzám, mondván: Ilyen lesz a pusztulása minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, amely a Bárány tizenkét apostola ellen harcol” (1 Nefi 11:36).
9. Lásd Dániel 9:10; Ámós 3:7; Tan és a szövetségek 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. János 15:16. Az ötödik hittétel egyértelművé teszi: „Hisszük, hogy az embert Istennek kell elhívnia, prófécia, valamint felhatalmazással rendelkezők kézrátétele által, hogy prédikálhassa az Evangéliumot és szolgálhasson annak szertartásaiban.”
11. *Az egyház elnökeinek tanításai: George Albert Smith* (2010). 62.; kiemelés hozzáadva. Ez az idézet George Albert Smith elder 1919-ben elhangzott konferenciái beszédéből származik. George Albert Smith 1945-ben lett az egyház elnöke.
12. Lásd Tan és a szövetségek 1:30, 38.
13. Lásd Tan és a szövetségek 107:27.
14. 3 Nefi 13:10; lásd még Máté 6:10; Lukács 11:2.
15. Az egyház elnöke halálakor az Első Elnökség feloszlik, és a tanácsosok elfoglalják helyüket a Tizenkét Apostol Kvórumában. A Tizenkettek Kvóruma elnököl az egyház felett az Első Elnökség újraszervezéséig. Ezt az átmeneti időszakot apostoli interregnumnak nevezzük. A történelem folyamán ez az időszak hosszát tekintve négy naptól három és fél évig terjedt.
16. Természetesen az utódlás e mintája nem volt érvényben Joseph Smith elhívása esetében, akit előre elrendeltek a visszaállítás prófétájaként és az egyház első elnökeként (lásd 2 Nefi 3:6–22; lásd még Ábrahám 3:22–23).
17. Tudjuk, hogy maga az Úr bármelyikünket bármikor hazahívhat, amikor úgy határoz.
18. Gordon B. Hinckley, “God Is at the Helm,” *Ensign*, May 1994, 54; lásd még Gordon B. Hinckley, “He Slumbers Not, nor Sleeps,” *Ensign*, May 1983, 6.
19. “Message from President Thomas S. Monson,” *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.
20. Érted imádkozunk, jó prófétánk. *Himnuszok*, 14. sz.

Carol F. McConkie

első tanácsos a Fiatal Nők Általános Elnökségében

Éljünk a próféták szavai szerint!

Hogy összhangban legyünk a mennyi isteni céljaival, támogatjuk a prófétát, és folyamatosan azt választjuk, hogy a szavai szerint élünk.

Mennyei Atyánk minden gyermekét szereti, és arra vágyik, hogy ismerjék és értsék az Ő boldogságtervét. Ezért prófétákat hív el, akiket hatalommal és felhatalmazással rendeltek el, hogy Isten nevében cselekedjenek gyermekei megszabadításáért. Az igazlelkűség hírnökei ők, tanúi Jézus Krisztusnak és végtelen engesztelése hatalmának. Viselik Isten királyságának kulcsait a földön, és felhatalmazást adnak a szabító szertartások elvégzésére.

Az Úr igaz egyházában „egyszerre soha nincs egynél több valaki a földön, akire rá lenne ruházva ez a hatalom és ennek a papságnak a kulcsai”¹. Thomas S. Monson elnököt prófétaként, látnokként és kinyilatkoztatóként támogatjuk. Kijelenti az Úr szavát, hogy vezesse és irányítsa az egész egyházat. Ahogyan J. Reuben Clark elnök magyarázta: „Egyedül az egyház elnökének... van joga kinyilatkoztatást kapni az egyháza.”²

Az élő prófétát illetően az Úr a következő parancsot adja egyháza népének:

„...szívleljétek meg minden szavát és parancsolatát, amelyet úgy ad

nektek, ahogyan ő kapja azokat, teljes szentségben járva énelöttem;

Mert az ő szavát úgy fogadjátok, mintha az én számból eredne, teljes türelemmel és hittel!

Mert megtéve e dolgokat a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni felettetek”³.

Hogy összhangban legyünk a mennyi isteni céljaival, támogatjuk a prófétát, és folyamatosan azt választjuk, hogy a szavai szerint élünk.

Monson elnök tanácsosait és a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjait is prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatjuk. „Joguk, hatalmuk és felhatalmazásuk van arra, hogy kijelentsék [az Úr] gondolatát és akaratát..., az egyház elnökének alárendelve.”⁴ Krisztus nevében szólnak. Krisztus nevében jövendölnek. Mindent Jézus Krisztus nevében tesznek. Szavaikban halljuk az Úr hangját és érezzük a Szabadító szeretetét.

„És amit akkor mondanak, amikor a Szentlélek készíti őket, az szentírás lesz..., és Isten szabadulásra vezető hatalma.”⁵ Maga az Úr ezt mondta: „...akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz.”⁶

Hálások vagyunk, hogy az egyház „az apostoloknak és prófétáknak alapkövé[re épült], lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus”⁷. Az Úr háza a rend háza, és soha nem kell tévedésben élnünk azt illetően, hogy hová forduljunk válaszokért a kérdéseinkre, vagy bizonytalannak lennünk abban, hogy melyik hangot kövessük. Nem kell, hogy „ide s tova hányljon minket] a hab és hajt[son] a tanításnak akármilyen szele”⁸. Isten az Ő elrendelt szolgálain keresztül kinyilatkoztatja a szavát, „a szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére”⁹. Amikor úgy döntünk, hogy a próféták szavai szerint élünk, azon a szövetséges ösvényen járunk, amely örök tökéletesedéshez vezet.

Egy egyedülálló anyától, aki az éhínség idején a túlélésért küzd,

megtudjuk, mit jelent támogatni a prófétát. Az Úr arra utasította Illés prófétát, hogy menjen el Sareptába, ahol találni fog egy özvegyasszonyt, akinek Isten megparancsolta, hogy lássa el őt. Amikor Illés a városhoz ért, meglátta az asszonyt, amint fát szedeget. Így szólt hozzá: „Hozz, kérlek, egy kevés vizet nékem valami edényben, hogy igyam.”¹⁰

„De mikor az elment, hogy vizet hozzon, [ismét] utána kiáltott, és monda néki: Hozz, kérlek, egy falat kenyert is kezedenben.

Az pedig monda: Él az Úr, a te Istened, hogy nincs semmi sült kenyerm, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és haza megyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghaljunk.”

Ekkor Illés így válaszolt: „Ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded

szerint; de mindazáltal nékem süss abból *először* egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss”¹¹.

Képzeljétek el egy pillanatra, milyen nehéz dolgot kért a próféta az éhező anyától. Isten bizonyára képes lett volna élelmet biztosítani hithű szolgálja számára. Ám az Úr nevében cselekedve Illés azt tette, amire utasítást kapott, vagyis arra kérte Isten egy szeretett leányát, hogy áldozza fel, amije van, azért, hogy támogassa a prófétát.

Illés azonban áldást is ígért az engedelmességért: „Mert azt mondja az Úr, Izrael Istene, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül”¹². Az Úr lehetőséget adott az özvegyasszonynak, hogy azt válassza: hisz a próféta szavainak és engedelmeskedik azoknak.

Egy olyan világban, melyet az igazlelkűség utáni éhezés és lelki éhínség fenyeget, megparancsolták nekünk, hogy támogassuk a prófétát. Amint követjük, helyeseljük és megerősítjük a próféták szavát, tanúi leszünk, hogy van hitünk alázasosan alárendelni magunkat az Úr akarátának, bölcsességének és időzítésének.

Akkor is figyelmezzünk a próféták szavára, amikor az logikátlannak, terhesnek vagy kényelmetlennek tűnik. A világ normái szerint talán népszerűtlen, politikailag inkorrekt vagy társadalmilag elfogadhatatlan a próféta követése. Ám a prófeta követése mindig helyes döntés. „Mert a mint magasabbak az egek a földnél, akképen magasabbak az én útaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!”¹³ „Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.”¹⁴

Az Úr tiszteli és kedveli azokat, akik figyelmeznak a prófétai útmutatásra. Ami a sareptai özvegyet illeti: az

Illésnek való engedelmessége megmentette az életét, és végül a fia életét is. Ahogyan a próféta ígérte, „evék mind ő, mind amaz, mind annak háza-nepe, naponként...”, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott Illés által”¹⁵.

Az Úr „táplálja azokat, akik bíznak Őbenne”¹⁶. A próféták szavai olyanok, mint a manna a lelkünknek. Amikor veszünk belőlük, áldásban és védelemben részesülünk, és megőriztetünk mind fizikailag, mind pedig lelkileg. Amikor szavaikon lakmározunk, megtanuljuk, hogyan jöjjünk Krisztushoz és éljünk.

Bruce R. McConkie elder azt írta, hogy a prófétákon keresztül „az Úr kinyilatkoztatja a szabadulás igazságait, ...a szabadulást, mely Krisztusban van; és elénk tárja az örök élethez vezető utat. [...] Az Úr minden korban megadja népének azt az iránymutatást, melyre szükségük van a veszély pillanatában. És bizonyosan várnak ránk olyan napok, amikor semmi más, csakis a mennyből aláereszkedő, és a próféták ajkain át áramló isteni bölcsesség mentheti meg népét.”¹⁷

Nekem a Babérkoszorú tanárom által tanított prófétai szavak segítettek meglátnom, milyennek kell lennie egy szövetséges házassági kapcsolatnak. A próféták szavai adtak nekem hitet és reményt, hogy fel tudok készülni és egy boldog otthon lehet majd az enyém. Az ősi és az újkori próféták tanításainak rendszeres tanulmányozása átsegített engem hét gyermekem kihordásának, tanításának és gondozásának kimerítő és gyakran fárasztó évein. A próféták szavai a szentírásokban és erről az emelvényről tanítva a vigasz, a szeretet, az erő és a bátorítás szavai, melyek mindannyiunkat körülölelnek.

Amikor hallgatunk a próféták szavaira, örökövelelőan biztos alapra építjük az otthonunkat és az életünket, még hozzá „Megváltónk sziklájára, aki

Krisztus, Isten Fia...; hogy amikor az ördög elküldi erős szeleit, igen, nyilait a forgószelemben, igen, amikor minden jégesője és hatalmas zivatarra benneteket ver majd, akkor nem lesz hatalma felettetek, hogy lehurcoljon a nyomorúság és a végtelen jaj szakadékába”¹⁸.

Van választásunk. Választhatjuk, hogy figyelmen kívül hagyjuk, könnyedén vesszük, lábbal tiporjuk vagy elutasítjuk Krisztus szavait, melyeket elrendelt szolgálói szólnak. Ám a Szabadító azt tanította, hogy akik ezt teszik, azokat kivágják az Ő szövetsége népe közül.¹⁹

Ha imádságos lélekkel olvassuk és tanulmányozzuk a szent prófétai szavakat, hittel Krisztusban, őszinte szándékkal, akkor a Szentlélek igazságot fog szólni az elménkhez és a szívünkhöz. Kívánom, hogy nyissuk ki a fülünket, hogy hallhassunk, a szívünket, hogy érthessünk, és az elménket, hogy Isten rejtelmek feltárhassanak szemeink előtt.²⁰

Bizonyságomat teszem, hogy Joseph Smith volt és még most is az a próféta, akit Isten elhívott, hogy visszaállítsa Jézus Krisztus evangéliumát és papságát a földre. Tanúságomat teszem továbbá, hogy Monson elnök személyében Isten igaz prófétája vezet ma minket. Kívánom, hogy úgy döntünk, a próféták mellett állunk és a szavaik szerint élünk, míg egységessé

nem válunk a hitben, megtisztulva Krisztusban, és eltelve Isten Fiának ismeretével. Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és a szövetségek 132:7; lásd még
2. *kézikönyv: Az egyház igazgatása* (2010).
- 2.1.1: „Jézus Krisztus viseli az egyházhoz tartozó összes papsági kulcsot, és Ő minden egyes apostolára ráruházta az Isten földi királyságával együttjáró valamennyi kulcsot. A rangidős élő apostol, az egyház elnöke, az egyetlen személy a földön, akit felhatalmaztak arra, hogy gyakorolja az összes papsági kulcsot.”
2. J. Reuben Clark Jr., “When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?” (address to seminary and institute personnel, Brigham Young University, July 7, 1954).
3. Tan és a szövetségek 21:4–6; kiemelés hozzáadva.
4. J. Reuben Clark Jr., “When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?”
5. Tan és a szövetségek 68:4.
6. Tan és a szövetségek 1:38.
7. Efézusbeliek 2:20.
8. Efézusbeliek 4:14.
9. Efézusbeliek 4:12–13.
10. 1 Királyok 17:10.
11. 1 Királyok 17:11–13; kiemelés hozzáadva.
12. 1 Királyok 17:14.
13. Ésaías 55:9.
14. Példabeszédek 3:5.
15. 1 Királyok 17:15–16.
16. Roger Hoffman, “Consider the Lilies.”
17. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (Deseret Book Company, 1985), 478; központozás módosítva; engedéllyel felhasználva.
18. Hélamán 5:12.
19. Lásd 3 Nefi 20:23.
20. Lásd Móziás 2:9.